

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۲۳ اپریل ۲۰۲۰

«تنوری توطئه» و واقعیت جنایات امپریالیسم امریکا

(۲)

ما در شماره قبلی «توفان» نوشتیم: «به مجرد این که ویروس کرونا (تاجدار) در چین رواج یافت، فوراً این شایعه قدرت گرفت که این کار، کار امریکائی‌هاست زیرا می‌خواستند رقیب اقتصادی سرسخت خود را با توسل به جنگ میکروبی از میدان به‌درکنند. مخالفان، آورندگان این نظریه را پیروان «نظریه توطئه» قلمداد کردند و استدلال نمودند که همه‌گیری این بیماری می‌تواند دامن سرمایه‌داری غرب و امریکا را نیز بگیرد و برای قوت استدلال خود به سرنوشت ایتالیا اشاره می‌کردند. در مقابل مخالفان مدعی می‌شدند که اگر امریکا موفق شده باشد پادزهر این ویروس را قبلاً تولید کرده باشد، نه تنها اقتصاد چین را نابود می‌کند، بلکه با فروش پادزهر این بیماری مشکلات اقتصادی خود را نیز برطرف خواهد کرد. واقعیت این است که هیچ‌کدام از این ادعاها را نه می‌توان ثابت و نه می‌توان رد کرد. گذر زمان حقایق را نشان خواهند داد. ولی ما می‌خواهیم یک حقیقت تاریخی را، که گذر زمان تاکنون نشان داده است و دیگر قابل کتمان نیست، به اطلاع مردم ایران برسانیم، تا خود بتوانند براساس این اطلاعات غیرقابل انکار در مورد احتمالات کنونی و یا آتی داوری نسبتاً عینی داشته باشند».

«ترمپ»، که با سهل‌انگاری و هوجی‌بازی در مورد «ویروس چینی» تلاش کرد مسأله را ایدئولوژیک کند و انظار را از غفلت و سهل‌انگاری خود در برخورد با این بیماری همه‌گیر برگرداند، حال با وضعیت بسیار وخیمی روبه‌رو شده است که باید تمام استعدادهای مجلس‌گرم‌کنی و مکالماتی خویش را به‌کار بگیرد تا سیاست اقتصادی نئولیبرالی ورشکسته امریکا را نجات دهد و وخامت کنونی بیماری در «امریکای برتر» را بپوشاند. امریکا سرزمین فرصت‌های بی‌نهایت حال از فرصت ابتلاء به بیماری «کرونا» نیز برخوردار می‌شود. ما در بخش قبلی پیرامون نقش امریکا در جنایت علیه بشریت و استفاده از روش جنگ بیولوژیک در کوریای شمالی سخن راندیم و در این بخش به گفتار خود ادامه می‌دهیم: «... دولت کوریای شمالی که همواره از شفافیت و افشای جنایات امپریالیست‌ها حمایت کرده است، در ماه مه ۱۹۵۱ اعلام داشت که ارتش امریکا سلاح‌های میکروبی و آلوده به باکتری در نزدیکی «پیونگ یانگ» (Pyongyang)، پایتخت کوریای شمالی، به کار برده است. باکتری «آبله» همه جا را گرفته است و ۳۵۰ نفر را تاکنون کشته است. نشریه «کیهان لندن» که با قطع بودجه‌اش توسط سازمان سیا دیگر منتشر نمی‌شود و سخنگوی فارسی زبان وزارت جنگ امریکا بود و نمی‌شود آنها را متعصب به دفاع از کوریای شمالی متهم کرد، در مقاله‌ای تحت عنوان «ماجرای جنگ کوریا» در ۱۴ بهمن ماه [دلو] ۱۳۸۸ نوشت: «آنچه بعد از نومبر ۱۹۵۰ رخ داد، جنگی فرسایشی بود. سؤال

مدام بین دو طرف دست به دست شد و بخش شمالی کوریا بارها و بارها بمباران شد. این وسط، امریکا یکبار هم استفاده از بمب اتم را آزمایش کرد. اکتوبر ۱۹۵۱، چند جنگنده ب ۲۹، بمب‌های شبیه بمب هسته‌ای را روی کوریا شمالی ریختند. کوریائی‌ها شانس آوردند که نتیجه این عملیات نشان داد بمب خوشه‌ای از کارائی لازم برخوردار نیست. شاید امریکا از آزمایش بمب اتمی روسیه در ۱۹۴۹ ترسیده بود. این جنایات ۴ میلیون کشته و زخمی به جای گذارد. فرمانده نیروهای سازمان ملل اعتراضات و افشاگری‌های کوریا شمالی را «دروغ عمدی ناامید و تکذیب کرد. یکسال بعد دولت کوریا شمالی مجدداً و اینبار با حمایت جمهوری خلق چین، اعلام کرد که خلبانان امریکائی از هواپیماهای اف-۸۶ و اف-۸۲ بمب و مخازن مملو از حشرات آلوده در مناطق چین «لیا او تونگ» (Liaoting) و در امتداد رودخانه «یالو» (Yalu) برای پرتاب بمب‌های میکروبیولوژیک استفاده کرده‌اند. این سلاح‌ها مملو از باکتری‌های گوناگون نظیر «آبله»، «زخم‌سیاه»، «طاعون»، «منزیت» و «وباست». آنها ادعای خود را با انتشار تصاویر وحشتناک، شهود، خرابی‌های ناشی از پرتاب بمب و آزمایشات علمی و اسناد مربوط به آن منتشر کردند. اسناد نشان می‌داد که امریکائی‌ها عنکبوت، موش و صدف‌های آلوده فراوانی را در این مناطق ریخته‌اند. در همان زمان بمب‌های آماده پرتاب در امریکا در «کمپ دتريک» آماده بودند. این بمب‌ها به نام «۴-پاند- بمب‌ها» در انبار «پاین بلاف» (Pine Bluff) در ایالت آرکانزاس نگهداری می‌شدند. سیاهه مواد آلوده و میکروبی وحشتناک و طولانی است. «ریچارد هلمز»، رئیس بعدی سازمان سیا، می‌گفت: «در جنگ با کمونیست‌ها همه چیز مجاز است anything goes». جالب این است که در سال ۱۹۵۲ در کوریا شمالی ۳۶ افسر خلبان امریکائی کتباً و رسماً اعلام کردند که در جنگ از سلاح‌های میکروبی استفاده کرده‌اند. برخی از آنها حتی حاضر شدند در مقابل خبرنگاران اعترافات خود را تأیید کنند. تصاویر این خلبانان و اعترافات آنها نیز در جهان بازتاب وسیع یافت و دیگر برای جنایتکاران امریکائی ممکن نبود به انکار حقایق پردازند.

«آلن دالس»، برادر «جان فوستر دالس»، وزیر اسبق امور خارجه امریکا، از سال ۱۹۵۳ تا ۱۹۶۱ رئیس پُر قدرت سازمان سیا امریکا بود. وی در مقابله با اسناد انکارناپذیر جمهوری دموکراتیک خلق کوریا و جمهوری توده‌ای چین با هیاهو و دلکوار کنفرانس مطبوعاتی برگزار کرد و مدعی شد: «تحقیق انبوه صدها میلیونی انسانی در چین و متحدان‌شان توسط «شست و شوی مغزی» در مقیاس غیرقابل تصور صورت می‌گیرد، کمونیست‌ها در این فاصله آغاز کرده‌اند شخصیت فرد را دگرگونه کنند و برای این کار از مواد مخدر استفاده می‌کنند تا آنها مثل طوطی حرف بزنند و آن چیزهائی را بگویند که کارمندان سرخ به آنها گفته‌اند. ما در غرب از این بابت به عقب افتاده‌ایم، زیرا شوروی‌ها روی انسان‌ها آزمایش می‌کنند، روی زندانیان سیاسی و ساکنان اردوگاه‌های کار، و بدتر از همه هموطنان ما را، اُسرای جنگی را موضوع آزمایش خود قرار می‌دهند و ما امریکائی‌ها، خوک آزمایشگاهی انسانی نداریم، تا این فن خارق‌العاده را تجربه کنیم». وی اضافه کرد که در کوریا شمالی: «تعداد قابل توجهی از بچه‌های ما» با روش «شست و شوی مغزی» تغییر جهت داده‌اند، آنها اعترافات بی‌معنا کرده‌اند که گویا ما در یک جنگ میکروبیولوژیک دست داشته‌ایم. این اعترافات از اول تا آخر ساختگی هستند». وی ادامه می‌دهد: «بچه‌های امریکائی ما در مقابل یک گروه کارشناسان کمونیست بلند می‌شوند... و تمام جزئیات مأموریت و پروازشان را بازگو می‌کنند... و اعتراف می‌کنند که بمب‌های آلوده و میکروبیولوژیک در روی اهداف کوریا شمالی پرتاب کرده‌اند. معلوم می‌شود که چینی‌ها با یاری قوای شیطانی موفق شده‌اند، افسران امریکائی را، که در وفاداری آنها به‌هیچ وجه شکی نیست، در طی ماه‌ها بازجوئی اعتراف کاملاً ساختگی به آنها بقبولانند». (صفحات ۱۴۶ و ۱۴۷ همانجا. اصل سند طولانی است و ما به علت محدودیت صفحات توفان تنها گزیده‌هائی از آن را منتشر کرده‌ایم).

آیا این دروغ‌ها شبیه دروغ‌هایی نیست که جرج بوش در مورد عراق و اوپاما و «جان کری» در مورد سوریه و آیزنهاور در مورد ایران و کندی و جانسون در مورد ویتنام و کامبوج و... بر زبان جاری ساختند؟ ماهیت وحشتناک و ریاکار امپریالیسم، که از هیچ جنایتی روی‌گردان نیست، تغییر نکرده است. باید به هوش باشیم.

حقیقت این است که خود امریکائی‌ها در همکاری با دانشمندان کانادائی در پی یافتن روش‌های تغییر شخصیت از طریق شوک الکتریکی و داروهای کیمیائی و مواد مخدر نظیر «ال اس دی» و نظایر آنها با آزمایش روی انسان‌ها بودند. آنها این کار را در بیمارستان‌های روانی روی بیماران انجام می‌دادند. اسناد زیادی در مورد این جنایات امریکا در کتاب «دکترین شوک، ظهور سرمایه‌داری فاجعه» (اثر «نایومی کلاین»، برگردان به فارسی، شهابی و نبوی) عنوان شده است. در این زمینه در صفحه ۶۱ کتاب می‌خوانید:

«روابط سازمان سیا و محققان کانادائی در اول جون ۱۹۵۱، و در دیداری بین نمایندگان آژانس‌های اطلاعاتی و استادان دانشگاهی سه کشور در هتل ریتز-کارلتون شهر مونترال کانادا، آغاز شد. موضوع دیدار مزبور این نگرانی فزاینده جامعه اطلاعاتی غرب بود که کمونیست‌ها به نحوی روش «شست و شوی» مغزی زندانیان جنگی را کشف کرده‌اند. شاهد مثال آن هم این نکته بود که سربازان امریکائی اسیر در کوریا ی شمالی، ظاهراً بدون هیچ‌گونه اجبار و به میل خود، جلوی دوربین‌ها ظاهر می‌شدند و سرمایه‌داری و امپریالیسم را محکوم می‌کردند...». امریکائی‌ها تصمیم گرفتند که خودشان در این عرصه به فعالیت بپردازند و روش شست و شوی مغزی را اعمال کنند. اسم آن در واقع «ذهن‌زدائی» بود. با روش‌های شوک الکتریکی و داروهای مخدر و شکنجه حافظه شما را به قدری نابود می‌کردند که شما به دوران بچی باز می‌گشتید. اسناد این جنایات امریکائی‌ها فاش شد، ولی مطبوعات «دموکراتیک» غرب به روی این جنایات ضدبشری سرپوش می‌گذارند و از کنار آن ضمنی می‌گذرند. ولی این آزمایشات یک واقعیت را نشان داد. در صفحه ۸۲ همان کتاب نتایج این آزمایشات، که با شکست روبه رو شدند، در این عبارت خلاصه می‌شود: «کامرون، در این عرصه، مظهر ناکامی عظیمی بود. حتی اگر وی بیمارانش را دچار پسرقت کامل ذهنی هم می‌کرد، آنان پیام‌های وی را، که روی نوار ضبط شده بود و پیاپی پخش می‌شد، هرگز جذب نمی‌کردند یا نمی‌پذیرفتند». آزمایشات نشان می‌دهند که می‌شود ذهن را نابود کرد، ولی نمی‌شود ذهنیت جدید به جایش گذارد و مغزی را با مغز دیگر عوض کرد. افسانه «شست و شوی مغزی» با دارو و شوک الکتریک بی‌معنا و ضد علمی است. این نتایج نشان می‌دادند که اعترافات خلبانان امریکائی نمی‌توانسته ساختگی باشد و به مغز آنها تزریق شده باشد. آنها از جنایاتی پرده برمی‌داشتند که خودشان در آن دست داشتند. امروز از واقعیت جنایات امریکا در کوریا و کشتار میلیونی مردم صحبت نمی‌کنند، ولی تا دل‌تان بخواهد از گرسنگی، بی‌خانمانی، فقر و آدم‌خواری مردم کوریای شمالی افسانه‌سرائی می‌شود تا پرده استتاری بر جنایات امریکائی‌ها باشد.

[بر گرفته از توفان شماره ۲۴۲ اردیبهشت ماه \[ثور\] ۱۳۹۹، اپریل ۲۰۲۰](#)
[ارگان مرکزی حزب کار ایران \(توفان\)](#)